

Școala în contextul comunității

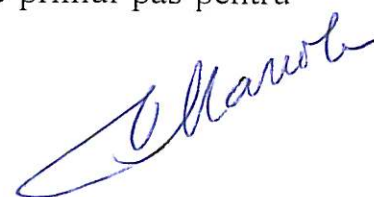
prof. Manole Virginia-Narcisa

Școala Gimnazială I. Rosetti, Roseți

Jud. Călărași

Se știe că Școala astăzi nu mai înseamnă numai ore de curs, note, teste și teze...Școala reprezintă locul în care atât profesorii, cât și elevii construiesc un *modus vivendi* împreună. Ambele categorii de actanți petrec o bună parte din timpul lor în spațiul Școlii, ceea ce le marchează viața, aspirațiile și, inevitabil, opțiunile. Contribuția lor este, în egală măsură, importantă, căci școala este a copiilor și pentru copii. Viața școlii înseamnă adesea mai mult decât *a preda* sau *a învăța*...Plecând de la dictonul latin al lui Seneca "*Non schole sed vitae discimus*", am putea spune că școala are în vedere și pregătirea copilului pentru viață, pentru un viitor în care elevul de azi va trebui să facă față mâine oricăror noi provocări...

De aceea, Școala ca instituție ar trebui să încerce să construiască înăuntrul ei o adevărată **comunitate**. Ce înseamnă acest lucru? În primul rând, a împărtăși aceleași valori, a avea aceleași obiective, a exista o reciprocitate în susținere, a respecta munca și posibilitățile fiecăruia, a dori să obții rezultate care să reflecte atât performanțele individuale, cât și valoarea instituției din care faci parte. Este cunoscută sintagma „*școala mea* „sau „*în școala mea*”... Dar cât de mult aparținem noi de fapt școlii? În ce măsură participăm fiecare, în mod real, la reușitele, la schimbarea ei, la rolul acesteia în comunitatea din care face parte? Răspunsurile se regăsesc doar în acțiuni concrete desfășurate în comun, prin implicarea tuturor, fiecare conștientizând că poate și trebuie să contribuie cu ceva sau cu *altceva* la promovarea și realizările *școlii lui*. A ști să lucrezi cu adevărat într-o echipă a instituției tale presupune interes pentru opiniile și dorințele celorlalți. A învăța să îți pese de copii, de dorințele lor, de diversele activități derulate de partenerul și colegul de lângă tine este primul pas pentru

ca instituția din care faci parte să devină cunoscută, promovată, apreciată. În școală suntem *noi* și nu *eu*... Activitățile extracurriculare, de pildă evenimentele artistice, culturale, competițiile de orice fel, sportive, ecologice, toate contribuie la modelarea copiilor noștri. Se știe că participarea directă a elevilor la acțiuni, proiecte, concursuri, nu se poate învăța doar citind, ascultând și memorând, ci și exersând, participând, greșind, trăind prin talent, imaginație, inspirație. Într-o lume a valorilor răsturnate și într-o confuzie pe care uneori nu și-o mai asumă nimeni, nevoia copilului de a găsi repere în profesorul său este mai mult decât o datorie de onoare. Indiscutabil, în fiecare zi, munca noastră se transformă și trebuie racordată și reorientată la nou și la calitate, după cum frumos spunea Constantin Noica: „*O școală în care profesorul nu învață și el este o absurditate*„. Școala ne împlinește ca dascăli și ne implică, ne motivează și ne obligă să valorificăm punctele tari ale elevilor, ținând cont de abilitățile lor personale. Reușita existenței școlii ca o comunitate, ca o mare familie, se poate reduce la ideea coordonării fără constrângeri și la puterea de a privi școala ca pe o reală scară a valorilor. Un proverb chinezesc spune așa: ” *Dacă faci planuri pentru anul următor, plantează orez. Dacă faci planuri pentru deceniul următor, plantează copaci. Dacă faci planuri pentru secolul următor, atunci educă copii*”. De aceea, Școala trebuie să promoveze ideea școlii ca și o comunitate deschisă spre o lume informațională complexă, aflată în perpetuă schimbare, a școlii ca spațiu interactiv și multidisciplinar, univers al imaginarului în care copilul pășește, gândește, învață, creează, evoluează!

Pentru că **Școala**, dintotdeauna, a trebuit să aibă grijă de cea mai gingașă și cea mai prețioasă parte a copilului: *sufletul*.

